

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1069

10.09.2023 (134)

Lederskab mellem nationalt fællesskab og elitisme

fra Michael Kühnen

DEN TIDSLØSE

Den europæiske historie kender til mange omstyrtelser, oprør og omvæltninger. En hel del af dem prydede sig selv med betegnelsen "revolution". Men hvad er en revolution - intet andet end en voldelig ændring af magtbalancen?

Nej - ikke alle nye regeringer, der kommer til magten og bryder det tidligere regimes regler, er udtryk for en revolution, og ikke alle revolutioner behøver at være voldelige. En revolution er snarere en fuldstændig forandring og fornyelse af hele det åndelige, mentale, etiske og naturligvis også politiske grundlag, en genindførelse af ALLE værdier! Efter en revolution er intet det samme som før, hele koordinatsystemet i det sociale liv er ændret. Det bibelske ordsprog: "Se, jeg gør alting nyt!" kan symbolsk stå for kravet og virkeligheden af en revolution.

Forhistorien kender især én revolution af denne art: det var overgangen fra jæger-samlerlivsstilen til landmandens. Det kan stå åbent, om man vil betragte yderligere omvæltninger som f.eks. byernes opståen eller overgangen fra bronzealder til jernalder som ægte revolutioner, så vigtige som de er historisk set, eller - som jeg mener - som logiske virkninger af denne første og egentlige revolution. Under alle omstændigheder var det sedentariseringsen, der

totalt ændrede holdningen til livet og alle værdier og derfor ubestrideligt kan karakteriseres som en revolution. Mange racer og folkeslag - men langt fra alle - har gennemgået denne revolution, som stadig dominerer vores liv i dag, og i et omfang, som vi ikke engang er klar over, så meget er værdierne og idéerne i en stillesiddende og urban kultur blevet naturlige for os.

Lad os her bemærke, at en revolution ikke skal betragtes positivt som en værdi i sig selv: En sund kultur har ikke brug for en revolution, da den er i overensstemmelse med den biologiske natur hos de racer og folkeslag, der bærer den, og med naturlovene. Den revolution, der er sket i forbindelse med sedentariseringen, som normalt kaldes "neolitisk", skal betragtes positivt, da den indleder den kulturelle udviklingsproces. Folkeslag, der ikke har deltaget i denne revolution, betragtes som "retarderede" og viser sig mere og mere at være uegnede til livet: ud fra et biopolitisk synspunkt er de ganske vist glimrende tilpasset det naturlige miljø, lever i harmoni med naturen og deres egen nationale karakter, men evnen og viljen til at skabe kultur er også et biologisk anlæg hos mennesket, som disse folkeslag har ladet forfalde fuldstændigt til deres egen skade. Fra nationalsocialistisk synspunkt, som ikke sigter mod en "tilbagevenden til naturen", men mod skabelsen af en avanceret kultur i overensstemmelse med naturen og arten, var den neolitiske revolution derfor nødvendig og positiv.

Med udgangspunkt i den kunne vores races liv have taget en naturlig udvikling, som kun ville have krævet store omvæltninger og indgreb, hvis kulturen var degenereret for meget, dvs. havde udviklet sig i modstrid med de biologiske særpræg hos de folkeslag, der bærer den, og med naturlovene. Dette synes at have været tilfældet med andre kulturbærende folkeslag som f.eks. de asiatiske eller indianske civilisationer. Deres udvikling foregik uden yderligere revolutioner, og det vendepunkt, som de også oplevede, kom ikke indefra gennem en revolution, men udefra gennem den ariske races verdensomspændende kolonialisme. Desværre for dem oplevede den ariske race yderligere revolutioner:

Indo-europæernes engang så magtfulde gamle avancerede civilisationer havde udtømt sig selv og var degenereret i en sådan grad, at kun ekstraordinært dybe begivenheder kunne gøre det muligt at vende tilbage til et liv i overensstemmelse med arten og naturen:

Det var skæbnen, at de sunde og kraftfulde germanske folk skulle overtage arven fra Rom og dermed forny en fælles arisk avanceret civilisation fra det høje nord til den persiske grænse og videre ud. Forskydningen af tyngdepunktet fra Middelhavet til nord, ændringen af det kulturelle lederskab fra latinerne og helene til de germanske stammer ville have været et dybt indhug i verdenshistorien, men ikke en revolution, der fuldstændig ville have ændret livsholdningen i den gamle verden, der ville have indvarslet en ny æra.

Og alligevel skete en sådan revolution. Noget fremmed og uhyggeligt havde slået rod i den antikke verdens organisme, som profiterede af dens degeneration og fremmede den, indtil råbet om fornyelse blev så stærkt og forfaldet så dybt, at et revolutionært samfund var i stand til at udløse den første virkelige revolution i vores europæiske kultursfære i historisk tid: Det var kristendommens revolution, som satte den ene absolutte Gud, som der ikke kunne være andre ved siden af, i centrum for et nyt verdensbillede og erklærede kirken for fuldbyrder af den guddommelige vilje. Da den skæbnesvangre overgang til de germanske stammer fandt sit ydre udtryk i kroningen af den frankiske hersker Karl, der gik over i historien som den Store, havde de for længst arvet ikke blot cæsarerens Rom, men også den kristne kirkes og religions Rom. Deres ubrudte vitalitet fornyede og skabte en livsorden, som varede i århundreder, men den førte ikke til en vending til en avanceret civilisation i overensstemmelse med naturen og dens arter, men snarere til en dogmatisk, unaturlig fremsynethed med stigende fremmedgørelse over for livets naturlige grundlag og love.

Nietzsche beskriver denne udvikling meget rammende med begrebet dekadence, hvormed han netop mener denne fremmedgørelse og degeneration, dvs. han definerer begrebet bredere, end det normalt er tilfældet. Men da en kultur kun kan bestå på lang sigt, hvis den udvikler sig i harmoni med naturen, gør en sund livskraft oprør mod degenerationen, indtil en ny revolution bryder ud.

Hele den kristne middelalders historie kan fortolkes ud fra dette synspunkt om et permanent oprør, ligesom den hellige inkquisition var et redskab til at forhindre en revolution.

Endelig fandt man endnu en gang et revolutionært samfund, der tog initiativ til den tiltrængte omvæltning - det var frimurerne. Deres ydre triumf var den franske revolution i 1789, men den blev en virkelig revolution, en ny tidsrevolution, der ikke blot ændrede magtforholdene, men alle livets fundament. Den kristne Gud blev fortrængt fra sin jordiske almagt, og det frie individ trådte ind i centrum for alt liv og alle følelser. Hvor ædel denne liberalistiske revolution end var tiltænkt, mislykkedes den på grund af den menneskelige natur, den etablerede ikke en virkelig stabil livsorden, men erstattede den kristne tvangsorden med en accelererende dekadence og stigende opløsning. Når alt kommer til alt, ændrede denne revolution alle livets fundament og påvirker os stadig i dag - i dens kølvand fandt industrialiseringen sted, kapitalismen udviklede sig, og som dens mest ekstreme afkom blev marxismen født.

Det grundlæggende problem i den europæiske kultursfære, som i mellemtiden havde skabt udløbere på alle kontinenter og dominerede verden med sin livsindstilling og i lang tid også magtpolitisk, var imidlertid stadig uløst:

fremmedgørelsen af kulturen og naturen, den stadig hurtigere degeneration og dekadence.

Og endelig fandt et bevidst revolutionært samfund sammen for at udløse den revolution, der grundlæggende ville sætte en stopper for den europæiske kulturs to tusindårige vildfarelse: Det var den nationalsocialistiske bevægelse, der udløste tidens nye vending og opstillede et program til opbygning af en højkultur i overensstemmelse med arten og naturen.

Lad os opsummere - den neolitiske revolution gjorde det muligt for den ariske race at begynde at skabe en kultur, som kulminerede i den antikke højkultur Hellas og Rom i Europa (de ariske kulturer i Persien og Indien fulgte andre veje, som det ville føre for vidt at forfølge). Den antikke kultur degenererede til sidst på grund af udtømmning af livskraften hos de folkeslag, der opretholdt den - især de romerske. Dette forårsagede den første virkelige europæiske revolution, som ikke blot fornyede kulturen, men skabte en helt ny livsorden, men som samtidig også udløste en afvigelse, der fremmedgjorde kultur og natur fra hinanden en gang for alle. Denne kristne revolution havde udnyttet de germanske folks sunde vitalitet med en imponerende, dogmatisk stivhed og havde været i stand til at opretholde sin orden på denne måde i århundreder på trods af alle oprør.

Endelig blev den efterfulgt af den anden europæiske revolution, den frimureriske liberalisme, som opstod som følge af et berettiget oprør, men som ikke erkendte det grundlæggende problem i den europæiske kultur, og som endog forværrede det. Selv om det ikke lykkedes at etablere en stabil orden, omformede den dog gamle værdier og skabte en anden livsindstilling, som er fremherskende den dag i dag, selv om det bliver stadig tydeligere, at den forkerte vej nu gradvist er ved at blive dødsstien ikke blot for vores kultur, men også for vores race! Den nationalsocialistiske revolution sætter den biologiske tænkning og menneskets og racens naturlige fællesskab i centrum for al tænkning og følelse og sætter dermed en ny vending i gang og muliggør en højkultur, hvor kultur og natur igen er forsonet med hinanden, og hvor dekadence, degeneration og fremmedgørelse er overvundet! Dette er det tredje vendepunkt i Europas historie!

Med hver af disse tre revolutioner begynder en ny æra: De kristne gjorde dette klart ved at udvikle og gennemtvinge en ny æra med deres grundlæggeres fødsel, som har overlevet denne religions historieskabende magt til i dag.

Den frimurerisk-liberale revolution fremsatte en tilsvarende påstand, da den ville indlede år 1 i en ny æra med udråbelsen af den franske republik. Deres manglende evne til at etablere en varig styreordning blev også vist ved, at Napoleon stiltiende afskaffede denne kalender efter kun få år.

Nationalsocialismen så sig oprindeligt som en rent tysk frihedsbevægelse, der blev født ud af nederlaget i Første Verdenskrig og ydmygelsen fra Versailles-diktatet. Først med tiden blev den klar over sin sande natur som en racemæssig revolution med verdensomspændende ambitioner.

Anden Verdenskrig indvarslede realiseringen af den nationalsocialistiske revolutions overnationale opgave. Men først da nationalsocialismen mistede den magtpolitiske støtte fra de tyske våben, begyndte nationalsocialisterne overalt i den hvide races levested at opfatte sig selv som en verdensomspændende revolutionær bevægelse. Således er vejen klar til gennem en sidste virkelig revolution at sikre vor races overlevelse og føre den til en ny blomstring! Alle betingelserne er på plads. Den vestlige civilisations degeneration, som nu forgifter hele verden, er gået så vidt, at råbet om forløsning, frelse og fornyelse lyder stærkere fra år til år over hele kloden - og med nationalsocialisterne eksisterer der et verdensomspændende, forenet, revolutionært fællesskab, som vil fuldføre denne revolution, der for længst er begyndt!

Og igen afspejles dette verdensrevolutionære krav symbolsk i indførelsen af en ny kalender, for hvad kunne bedre illustrere, at en ny æra er begyndt, at alle værdier er under forandring, at der er blevet lagt et nyt fundament for en verdensorden baseret på sunde racer og folk? Men hvad kunne år 1 for dette vendepunkt i tiden være, hvornår begyndte denne revolution?

Det er vanskeligt at fastslå, hvor vores revolution begyndte:

Romantikken og Nietzsche er lige så meget en del af dette, som det nationalsocialistiske partis grundlæggelse eller magtovertagelse er historiske datoer. Men der har aldrig været nogen egentlig diskussion om dette: Det var nationalsocialisternes hjerte og følelse efter Anden Verdenskrig, der afgjorde og traf den eneste rigtige beslutning. Ingen romantiker og ikke engang en Nietzsche, intet parti og intet program kunne iværksætte en revolution, der skulle rette op på to tusind års fejltagelser. Den største og vigtigste tidsændring siden den neolitiske revolution krævede en tidsvender, som brød alle standarder og virkelig kunne ændre verden gennem sin fremtræden. Det var ved skæbnens nåde, at det tyske folk fik denne tidsvender, og det vil være en evig ære i den tyske historie, at det tyske folk endelig forstod ham som sådan, valgte ham som leder og fulgte ham gennem alle op- og nedture. Uden Adolf Hitler ville vores kultur og dermed muligvis også vores hvide race være død uden at få en ny chance for fornyelse; det var også ham, der beviste, at en sådan revolution af frelse og frelse faktisk var mulig, og hans kraft forenede sig med dens historiske nødvendighed og ændrede verden.

Da Føreren ikke længere er blandt os i kroppen, men hans ånd er med os og giver

os styrke til at fuldføre revolutionen, har vi forstået, at vi lever i en ny tid, en tid, der begyndte med Føreren Adolf Hitlers fødsel den 20. april 1889 i den kristne kalender, og hvis første århundrede snart vil være slut. Siden krigens afslutning har vi talt Führerens år (JdF) og har således æret vendepunktet i tiden, den ariske races frelser, vores Führer Adolf Hitler!

VISIONÆREN

Ordene om den nationalsocialistiske revolution som "frelsens revolution" og Adolf Hitler som "den ariske races frelsesfigur" kan for udenforstående virke alt for ophøjede. For at kunne forstå dem, må man have en præcis forståelse af, hvad der menes med "frelse":

Ved frelse forstår vi den opnåede enhed af viden, vilje og handling i tjeneste af en ide af etisk høj kvalitet. Denne frelse kan opnås af enkeltpersoner såvel som af alle natur- og kultursamfund. Nationalsocialismen stræber efter en frelestilstand for alle nationale og racemæssige kammerater samt for alle folkeslag af vores race, deres nationer og stater, det kommende rige og den efterlængte nye orden i hele verden! Hermed står vores idé i den europæiske idealismes tradition, for frelse indebærer, at vi ser meningen med livet i ideernes og værdiernes tjeneste, men ikke først og fremmest i den materielle velfærd:

Nationalsocialismen bekæmper egoismen og bekender sig til fællesskabets forrang!

Når vi taler om en etisk værdifuld idé, skal det være klart, hvilken etik der er tale om, og hvorfra den stammer:

Enhver revolution fører til en revurdering af gamle værdier og etablerer et nyt telt med nye værdier og en ny etik. Den nationalsocialistiske etik er derfor ikke som den kristne etik afledt af en guds påståede, dogmatisk fastlagte bud og ikke som den frimureriske etik af individets stræben efter lykke, men har sin krav på håndhævelse og gyldighed fra den biologisk forståede idé om fællesskab, en biologisk humanisme, hvis mål er bevarelse og udvikling af arten som den højeste værdi, hvorfra alt andet er afledt. Der er således et hierarki af værdier, hvor toppen er menneskets og racens overlevelse og udvikling i overensstemmelse med arten og naturen. Den frelse, som vi stræber efter, er uløseligt forbundet med dette værdihierarki. Frelsens tilstand er derfor i sidste ende livet par excellence: mennesket, der er harmonisk integreret i naturen som menneske- og racekammerat, som er engageret i bevarelsen, beskyttelsen og udviklingen af livets vidunderlige mangfoldighed og lever i overensstemmelse hermed.

Hvis mennesker, hele folkeslag, stater og racer falder ud af frelsen, degenererer, fremmedgør sig selv fra naturen og deres egen art, så er de i det lange løb truet af døden som art og af den fuldstændige tomhed af værdi og mening i deres personlige liv. Vores race som helhed befinder sig i denne ulykkelige tilstand, men især vores tyske folk, hvis livskraft derfor synes at være udtømt, og hvis folk ikke længere kan genkende nogen mening eller værdier.

Er det så for meget sagt, at den revolution, som fører vores arts mennesker ud af denne minusverden, som fører dem ud af dødens vej og baner vejen for livet i al dets fornyede skønhed, værdighed og mangfoldighed, er en frelsens revolution!

Er det forkert at hylde den usædvanlige mand, hvis energi, genialitet, viljestyrke og storhed gjorde denne revolution mulig, vores leder Adolf Hitler, som den ariske races frelser?! Bestemt ikke!

Frelsens sejr, som vi ønsker med hver eneste hilsen, foregår i to faser:

I den første fase vinder det nationalsocialistiske parti som nationens avantgarde og på grundlag af et konkret tidsprogram magten og lægger grunden til den længe ventede nye orden. Derefter opløses partiet, og i den anden fase udvikles den højkultur, i hvilken vores race, dens folk og folk af vores art fuldt ud og frit kan udvikle alle deres evner og dermed opleve en hidtil uset guldalder.

Hvordan denne nye æra vil se ud i detaljer, kan vi endnu ikke forudsige. Vi får en lille idé om dette, hvis vi tænker på vores races tidligere avancerede civilisationer i deres storhedstid og derefter forsøger at forestille os, hvor meget deres højde stadig kunne have været forbedret med vores nuværende og fremtidige viden inden for videnskab og teknologi!

Når vi tænker på denne nye orden, som vi længes efter og kæmper for, selv om kun vores efterkommere vil kunne leve i den, tænker vi på vores Führer, hvis kunstneriske natur forudså den, og hvis udtalelser på toppen af sin magt giver en idé om den. Disse udtalelser findes i hans monologer i Führerens hovedkvarter og vidner om den dybe længsel efter frihed, storhed og skønhed i den visionære Adolf Hitlers tanker og følelser, som ønskede, at kunstneriske mennesker med en æstetisk sans skulle være ledere af det nye rige, som ønskede at uddanne mennesker, der var legemliggørelser for den højeste værdi af race og personlighed!

Og dette viljens geni, denne visionær af en fornyet verden beviste med sit livsværk, at menneskets vilje kan opnå alt - at drømmen om den nye tidsalder ikke er en forgæves tåbelighed, men kan realiseres! Hvor meget har denne visionær og

drømmer, som så ofte blev latterliggjort i sine tidlige år, ikke opnået?

Og aldrig, selv i de sidste mørke timer, vaklede hans vilje. Selv i hans politiske testamente finder vi ikke hans tro, ikke hans håb, men hans vished om, at hans offerdød vil give ham kraft til at fuldføre sit værk! Vi vil opfylde denne arv!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seit dem Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Inhaltsstoffe von Mäxchen, Vererbung, Verfügung und Vererbung haben nicht nur gemacht, das Karte die gleiche Idee unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind weniger erbliche Volk- und Rassenmenschen als ein Schüler an Schüler im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Erziehung ist erst stärker geworden, aber die Güter des hochgeliebten Volkstums ist heute noch viel größer als in die Vergangenheit.

Die unvermeidliche Gegner ist aber dabei, die Volkstümer - gegen alle weißen Völker (-) zu kämpfen. Seine Mittel sind Erziehung, Überzeugung und Kampferziehung.

Die "Hage" oder "Hage", ist im Weltkrieg oder im Strassenkampf, ist ein Propagandamittel bewährt oder auf einem Nationalsozialisten werden die Juden Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are anti-White immigration, culture dilution, and re-orientation.

Whether "Hage", or "Hage", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Reichlich Kämmerer
FOR-DANMARK! MOD BOISHEVISMEN!
Translated from the SS Original

John Evelyns Der Giftige Pilze Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Bekannet
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German / Danish / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!